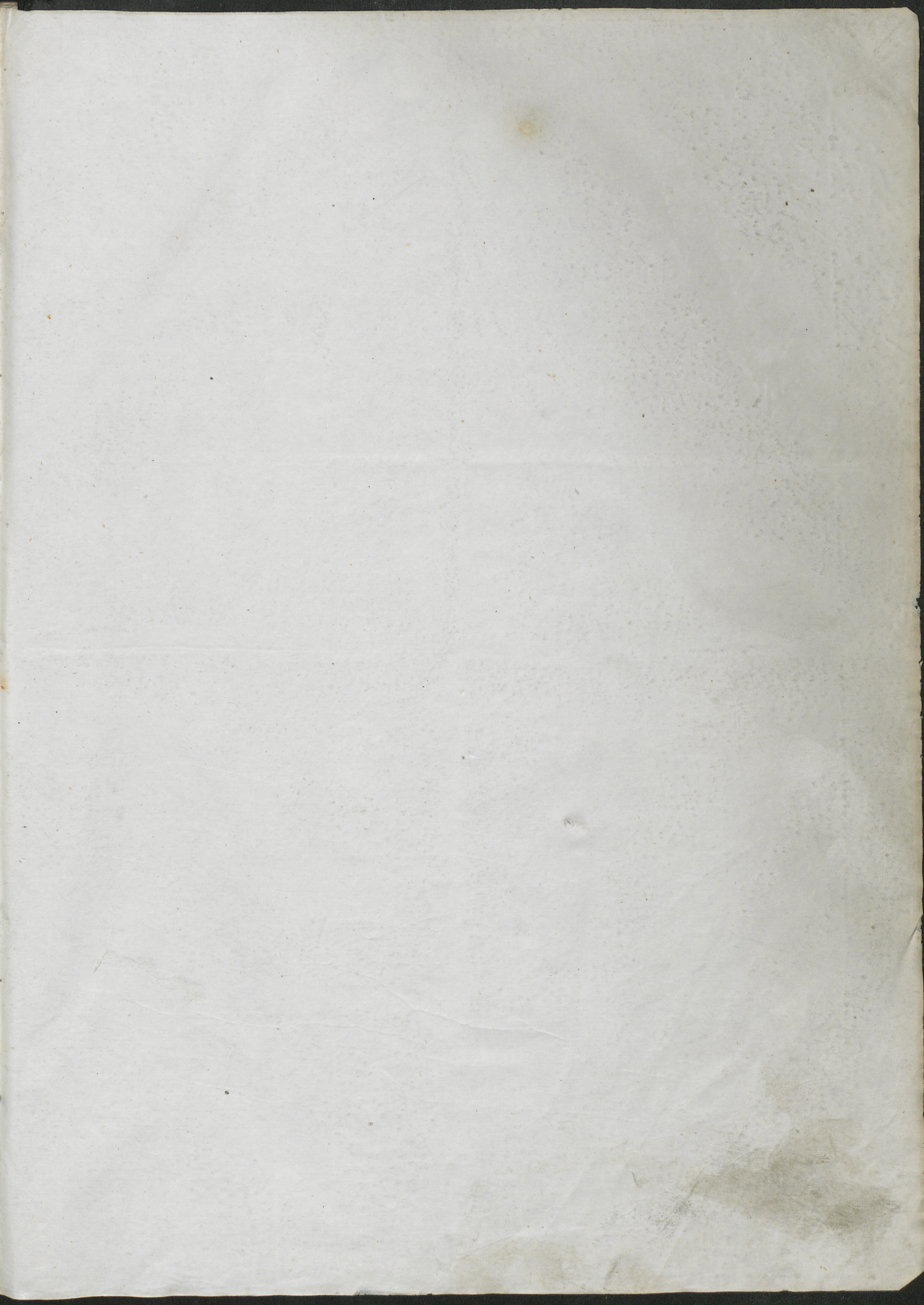

BIBLIOTEKA
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

Cz. 1520.

1799r.

GAZETA KORRESPONDENTA WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 1. STYCZNIA ROKU 1799. we WTOREK.

Wiednia dnia 22. Grudnia.

Na dniu 18 umarł tu feldmarszałek hrabia de Wallis w roku 66 życia swego. Wstąpił się on najprzód w ciągu wojny siedmioletniej, w której trzy rany niebezpieczne odebrał. W roku 1789 był prezydentem rady wojennej w Wiedniu, potem objął komendę nad armią przeciw Turkom, na koniec w roku 1791. mianowany znowu został prezydentem rady wojennej, i aktualnym konsyliarzem tajnym. Zdrowie jego było ciągle w przykrym stanie od czasu ataku paraliżu, którego doznał w roku 1795. — Cesarz Jmć Panu Kotzebue przez wzgląd na jego zdrowie, pozwolił używać pensyi 1000 złt: wyznaczony mu jako pociechę teatru nadwornego; nawet za granicą.

z Paryża dnia 15. Grudnia.

Woylka nasze opuściły Rzym z potrzeby wojennej. Wyście z miasta odbyło się w najlepszym porządku, a Kommissarze Dyrektoryatu, Konsulowie, Ciało Prewodawcze, i większa część tamtejszej gwardyi Narodowej ufuneli się do głównej kwatery G. K. Championnet, który tu przysłał raport o odniesionych nad jedną kolumną Neapolitańską korzyściach przez G. Rusca, chce teraz same tylko zająć stanowiska warowne, woylka swoje skoncentrować, a dopiero potem zadać cios ostateczny nieprzyjacielowi.

General Mack kazał postać następujące wezwanie kommanderującemu zamkiem S. Aniola: „Mości Panie. General kommanderujący armią Neapolitańską, zlecił mi donieść WPanu, iż z najwyższym gniewem dowiedział się, że WPan ważył się kazać strzelać do woylka, tym bardziej, iż General kommanderujący Championnet oświadczył mu, iż ustąpi z Rzymu bez najmniejszego warunku. Zalecił mi uwiadomić W Pana, iż wszyscy Francuzi złożeni w szpitalach Rzymskich, również iako strażę które tam General zostawił, przytrzymane są iako zakładnicy; i że każdy wyrzuci który WPan odważył się wymierzyć przeciwko woylkom Neapolitańskim, naznaczony będzie śmiercią jednego żołnierza Francuzkiego, który zostanie wydanym na sprawiedliwą zemstę mieszkańcom. Będziesz W Pan w odpowiedzi za los tych nieszczęśliwych ofiar, i za to wszystko, co patym nastąpić może. — WRzymie dnia 28. Listopada 1798.

(podpisano) BOURCARD.

General Mack posłał sam kopią tego wezwania do Generała Championnet w liście pod datą 28. Listopada z podpisem swoim.

Kopia Listu pisanego do Generała Mack, przez Generała Macdonald, z głównej jego kwatery w Monterosi, dnia 29. Listopada roku 790.

Mości Panie Generale. General kommanderujący ma dosyć we mnie zaufania, ażeby nie miał potwierdzić odpowiedzi, którą dać na list W Pana pod dniem 28. Listopada. Mam wiadomość, iż nieodpowiedział na artykuł listu W Pana słowny do ustąpienia z fortecy i zamków, między którymi uważamy zamek S. Aniola. Mowisz W Pan o rzetelności, a naieżdżasz territorium Rzpltey Iprzymierzony z Francją, bez dania w tym żadnego z ich strony powodu. Odpierasz W Pan woylka Francuzkie, które spuszczały się na to, co tylko jest najwyższego, to jest na Prawa Narodów i na zaręczenie Traktatów. Rozkazujesz strzelać do naszych posłańców idących do Tivoli i do Picavero; zabierasz do niewoli wojennej żołnierz Francuzką w Rieti; uderzasz na nasze woylka na wzgórkach Terni, i nienazywasz tego wypowiedzeniem wojny! etc. — Oświadczam W Panu Mości Panie Generale, iż podaję naszych chorych Kommissarzów Valville i innych Francuzów (pozostających w Rzymie dla ich dozoru) pod odpowiedzialność wszystkich woylkowych, któ-

remi W Pan dowodzisz. Jeżeli im ieden włos z głowy zdjęty zostanie, będzie to wyrokiem śmierci dla armii Neapolitańskiej. Republikanie Francuzcy nie są zahycami, ale General Neapolitański, oficerowie i żołnierze dnia onegdajszego na wzgórkach Terni do niewoli wzięci, odpowiadają swemi głowami za ich bezpieczeństwo. Odezwa W Pana do kommandanta zamku S. Aniola, jest tak oburzająca, iż natychmiast kazałem ją ogłosić przedniej straży, a dziś jeszcze będzie całej armii wiadomą etc. (podpisano) MACDONALD.

Następujący list Generała Championnet, podaie szczegóły bitwy Generała Rusca, które tylko w dodatku swego pierwszego listu na przedce umieścił: — Championnet do Dyrektoryatu Wykonawczego w głównej kwatery San Benedetto dnia 1. Grudnia 1798. Obywatele Dyktoryowie. Już od trzech dni woylka Neapolitańskie znajdowały się na territorium Rzpltey Rzymskiej, gdy czoło ich kolumny pokazało się w Porto-Fermo. Przechodili wszędy był oznaczony wywołaniem do buntu i morderstwami przyjaciel Rzpltey Francuzkiej, domy ich były zniszczone, familie znieważane, a wżędzie rozlegało się hałło trwogi zachęcające do morderstw i rzezi. Na pierwszy ogłos tak niespodziewanego wtargnięcia, General Rusca nie radząc się iak tylko swojej odwagi, przechodzi aż do Porto-Fermo z 27. pułbrigadą lekkiej infanterii, oraz z 17. i 7mą woylką liniową, i trzema szwadronami 19go regimentu kawalerii. Na wszystkich woylku jego zbywało; woylko zaś nieprzyjacielskie miało podofitkiem żywności, ammunicyi, liczną artylleryą i ogromną jazdę. Po dwugodzinnej bitwie, nieprzyjaciel oddalił się nagle, zostawiwszy za sobą swoje namioty, bagaże, artylleryą, wozy, i wielką liczbę zabitych, trzy chorągwie i przeszło 600. jeńców, 30. armat, 40. wozów prochowych. Dwa ich statki żywnościami naladowane, zostały wzięte, a dwa zatopione.

Słychać, iakoby król Sardynijski z 6000. woylka do Oneglia udał się, aby z tamtąd mógł do Sardynii popłynąć. Z powodu wysłego pisma pod tytułem: Rekwizycyonisci Belgijcy, czyniona była w tych dniach rewizya w pałacu równości i z kobiety przytrzymane zostały. — Ludwik Monneron ma areszt w domu. — Redaktor dzisiejszy zawiera w sobie uwagi nad wojną, w których między innemi wyraża „Wojna, wojna! Taki jest okrzyk, który cała Francya i woylko od 6 miesięcy wydawać nie przestało. Lud uniesiony zaiałością na widok obelg zadanych imieniowi Francuzkiemu, skarżył się na zbytnią roztropność, która wstrzymując ręce i życzenia Francuzów, zemstę ich opóźniała. Neapol przez dane Angielczykom wsparcie, jest pierwszą przyczyną naszej klęski pod Abukir, powinniśmy więc z tego powodu otrzymać nagrodę. Neapol od dawnego czasu wzbrańał się przyjąć iednego z naszych agentów, Francuzka kokarda była znieważoną, kiedy Angielska stała się narodową etc. — Poseł Sardynijski P. de Balbo i sprawujący interesa Neapolitańskie w zupełnej wolności zostają. — Mowią, iż Portugalia równie Anglikom dała zająć Lizbonę, iak dwór Toskański, Liworno i Porto-ferraio. — W niektórych częściach Rzpltey, Republika nie dzieli się na dwie partye, iedna pod nazwiskiem Dekadowych, druga Niedzielnych. Te nazwiska nie są objętymi dla tych, którzy znają historią Rewolucyi, i wiedzą iż podobni ludzie najczęściej samemi się tylko rządzą słowami. Donoszą z Montereau, iż tam już przyszło do krwawych między niemi rozterkow. — Wypowiedzenie wojny przeciw Neapolowi i Sardynii, przyszło bardzo niespodzianie, a odmiana w Sardynii stała się iedynie za mocnym przełożeniem Generalów Francuzkich, którzy nalegali koniecznie na to, aby Piemont zupełnie zajętym

został. — Zrobiono wiele zakładów (mowi Przyjaciel Praw) iż za 15. dni będziemy tu widzieli Króla. — Kommissarya Francuzka w Rzymie postanowiona, została znielona. Bertholio ieden z iey członków, mianowany jest Ministrem Rzpltey Francuzkiej, a Rzpltey Rzymskiej, a Florent sekretarzem legacyi. — Jeden numer gazety Egipskiej drukującej się w Kairze, zapewnia, iż zamiar Francuzów jest zamienić Egipt w stałą osadę. Zatrudniają się teraz budowaniem nowego miasta w Delta, czyli niższym Egipcie, w pośród iednej znaczney wyspy. Francuzi postrzegli iak wielką mogą mieć pomoc z podobnego położenia, z którego nieomieszkali korzystać. To nowe miasto któremu nie wiemy jeszcze iakie będzie dane nazwisko, jest punktem połączenia obydwóch części Egiptu. — Dzisiejszy Dziennik Paryżki zawiera w sobie artykuł pod tytułem: o Gułante i o Deportowanych; iż los ich nie jest bez przykrości. Zją oddaleni od miejsc swego urodzenia, od przyjaciół, krewnych, od wszystkich rzeczy które składały ich domową szczęśliwość, ale w reszcie nie im odmówionym nie jest, co tylko może stan ich ośłodzić. Podług rozkazów agenta Dyrektoryatu Wykonawczego Kommissarz przyjmujący deportowanych, dał im wolność zgromadzania się, mieszkania razem, i najmowania osobnych domowych, zostawił im do przejazdu miejsce na 20. mil rozległe; rozdał na każdego po morgu naturalnego dziennej granitu, dostarczył im żywności, płótna, i wszelkiego rodzaju odzienia. Polowanie i rybołówstwo zdawało się dla niektórych pożyteczną zabawą, rozdano im zatem fusze, ołow, proch i inne potrzebne narzędzia. Pozwolono im czterech Indyjczyków do tych usług. Następnie potym długie opisanie dobroci powietrza tej wyspy.

Fregata la Bravoure przybyła do Lorient dnia 5. t. m. wypłynęła ona z Brest blisko przed ośmiu miesiącami do Kapu Francuzkiego, wioząc Generała Hedowille z niektórymi woylkami. Za przybyciem swoim do Kapu, znaleźli rzeczy nader zmienione. Donieśli, iż General Murzynow Tonsaint-Louverture niechciał ich przyjąć; iż ogłosił niepodległość osady, tak dalece, iż General Hedowille powrócił na fregacie z swemi woylkami. Ta fregata zabrała po drodze statek Amerykański do Chin płynący, który miał na sobie 25. baryłek, w każdej po 5. tysięcy piastrow. Pomienionej fregacie towarzyszyły dwie inne Kokarda i Syrena. Przyprowadziły także z sobą Kommissarza Reynard.

Na sesyi Rady 500 dnia 13 czytane było Posellstwo Dyrektoryatu, w którym na nowo roztrząsano posłeppek Dworu Neapolitańskiego i Turynskiego. „W 40 dni po zawarciu traktatu (wyraża to posellstwo) 5 fregat Angielskich przyjęte były w porcie Neapolitańskim. Flotta admirała Nelson wchodzi do portu Syrakazy i Augusta, gdzie opatrzona jest we wszystkie potrzeby do płynienia, w głąb śródziemnego morza. W krotce potym 5 okrętów Portugalskich, i 3 fregaty Angielskie weszły także bez żadnego oporu do stanowiska Neapolitańskiego. W magazynach króla Neapolitańskiego Nelson znalazł ammunicyę, i potrzebne do naprawy okrętów materiały. Nakoniec Król Neapolitański uderzył niespodziewanie na nasze woylka bez poprzedzającego wypowiedzenia wojny. — Takie samo z strony Króla Sardynijskiego posellpowanie: nigdy zrobiony traktat nie był dotrzymywany; przyjmował on emigrantów i nieposłusznych księży; wzdrygnąć się potrzeba na liczbę zamordowanych w jego krajach Francuzów. — Należy jeszcze uważać na liczne woylki zgromadzone w Turynie, ściąganie żołnierzy Piemontskich ku Loano i Oneglio, w momencie gdy

śmy byli napastowani od Króla *Neapolitańskiego*; rozdanie 1500. pugałow; wojsko nasze obleżone w *Turynie*; osadzone armatami góry; bliskie w kray *Liguryjski* wtargnienie. — Jakikolwiek będzie los wojny, Dyrektoryat oświadcza, iż nim żaden widok chciwości niepowoduje. Oświadcza innym rządóm, z którymi zostaje w pokoju, iż traktaty, które go z nimi łączą, nigdy niebyły troskliwie dochowywane. — Na wniosek Obywatela *Crochon*, Rada nakazała wydrukować to pismo w 12 exemplarzach. — Dyrektoryat wydał także odezwę do wojska, w której między innemi wyraża; iż nadto długo czucie własnych uraz poświęcał statecznej chęci pokoiu. Wojska *Neapolitańskie* uderzyły na waszych braci. Bardziej się jeszcze wzdrygniecie dowiedziawszy się o mocnej groźbie, która towarzyszyła napadci waszego nieprzyjaciela. — Przyszł moment zemsty; Dyrektoryat wszystko czynił dla pokoju, wyuczenie wszystko dla honoru i chwały waszej oyczyzny. *Francya* wzrok swój na was obraca. Pomniście, iż ma prawo wszystkiego się po waszej spodziwać odwagi; pomniście, iż święta dekadowe mają powtarzać odgłosy dzieł waszych; pomniście, iż 30 milionów braci waszych prowadzi was swym wzrokiem i sercami na drogę chwały etc. — *Działo się w pałacu Narodowym Dyrektoryatu Wykonawczego dnia 17 Frimaire (7 Grudnia) Roku 7, Rzeczypospolitej, Francuskiej, Jednej i nierozdzielnej.*

z Brukseli dnia 13 Grudnia.

Liezbą nowo-zaciężnych przez nasze miało przechodzących, codziennie się powiększa, część ich odbiera tu swoje mundury. Widziemy także przebieżających wielu officerów ostatniej reformy, których minister wojenny przywraca do służby. — W środku naszych Departamentów założony będzie wielki skład żywności, rozpoczęte już jest kupno koni dla kawalerii. Wszystko okazuje, iż będą użyte niezmiernie bogactw Narodowych rzadła dla utrzymywania silnej kampanii. — *G. Collaud* nie wyjedzie już do armii *Moguncyjskiej*, odebrawszy od Dyrektoryatu rozkaz zostania przy swej komendzie. — Nie ważnego nie dowiadujemy się o buntownikach; zdają się już być zupełnie pogromieni przez przeorne urządzięcia, i przez niezmordowaną natarczywość *G. Jardon*. — Kommissya wojenna w tym mieście załaziąca, skazała na śmierć *G. adiutanta* buntowników, i inną jeszcze osobę, oboje wziętych z bronią w rękę. Taż kommissya wojenna roztrząsać będzie process 108 buntowników, w tych dniach do naszych więzień przyprowadzonych.

z Hagi dnia 13. Grudnia

Na wniosek *Ob. Lombard* Posła Rzpłtey *Francuskiej*, Ciało Prawodawcze dekretowało powszechną amnestyę za wszystkie przewinienia rewolucyjne popełnione od 1 Stycznia 1795. Wszyscy przekonani zostają uwolnionymi, wraz z dwoma dyrektorami *Van Langen* i *Wybo Fynje*. Z tego powodu wielki pensjonarz *Van de Spiegel*, hrabia *Bentling van Rhoon*, Baronowa *de Palm* etc. otrzymali wolność. Te urządzięcia nie ściągają się do jawnych stronników *Statudera*, którzy wyszli z kraju od 1 Stycznia 1795. ani do tych, którzy już byli osądzonemi przez trybunały i kommissye. Ci jednak ostatni, mogą odwoływać się do Ciała Prawodawczego względem wydanych przeciwko sobie wyroków.

z Londynu dnia 2. Grudnia.

Lord St. Vincent udał się na kilka tygodni do *Gibraltaru* dla poratowania tam swojego zdrowia. *Sir Courtis* objął po nim komendę nad obleżeniem portu *Kadyx*.

z Cherlesion dnia 5 Października.

Byliśmy tu w nowej boiaźni, gdyż rozszła się pogłoska iakoby w *Mississipi* stał oddział *francuski*, wzywający mieszkańców krajów naszych dołączenia się z nimi. W samej istocie korpus murzynów z 500 ludzi złożony, już wyruszył był z *Kolumbia* miasta stołecznego naszej prowincyi, ale od wyszłej naprzeciw niemu milicyi w rozsypkę obroconym został. Z resztą wszystko tu jest

w spokoyności, a warsztaty nasze okrętowe jedynie budowlą są zaprzęzione. Woyny zaczepney prowadzić nie będziemy, gdyż mamy w tej mierze zapewnienie prezydenta naszego *Adamsa*, który niedawno oświadczył: iż *Ameryka* nie da się wciągnąć w wojnę przez chęć zdobyczy, ambicyę, lub chciwość zemsty, ale pragnąc będzie utrzymać przeciw komukolwiek bądź niepodległość swoją i wolność handlu. — Drewniane przedmurze, czyli flotta obronna była zawsze jego ulubionym od lat 23. systematem, dopiero jednak teraz okazał się ważność. Lęka się nadzwyczaj długiej dla *Europy* wojny.

z Barcelony dnia 25. Listopada.

Nie jest rzeczą pewną aby *Anglicy* mieli od *Minor*ki odpłynąć. Trzymają w obleżeniu twierdzę *Mahon*, której załoga z 2500. ludzi złożona już dwa szturmym *Angielszym* wytrzymała. *Anglicy* zajęli dwie fregaty *Hiszpańskie*, które żywność i inne potrzeby wojenne tej twierdzy dowozić chciały.

z Konstantynopola dnia 22. Listopada.

Słychać iż nowy *W. Węzr* przekonany o trudnościach które z pokonaniem *Basmana-Oglu* są powiązane, naklonił *W. Sultana* do przyjęcia systemu łagodnego względem tego buntownika, i darowania mu winy jego, przez wzgląd na kosztą wojenne kilka millionów piastrow wynoszące, nadaremnie roztrwonione, i kilkadziesiąt tysięcy wojska straconego. *Kapitan Basza* terazniejszy *Serafski* przyjął usprawiedliwienie swego postępków, i przypisując całej niepomysłowości, zdradzieckim podkomendnym, ktorými był otoczony. Jednego z pomiędzy nich najflawniejszego *Ali Baszę*, a na którego on największą składa winy, zaprosił do swojej głównej kwatery, przyjął go iak najgrzeczniej, lecz w nocy dnia trzeciego kazał mu zdjąć głowę, którą przez dwóch Tatarów do *Konstantynopola* posłał.

z Ispahanu dnia 18. Lipca.

Odwaga *Scheika-Hajabi* który stał się panem *Eufrazu* i *Tygru* za pomocą swojej ogromnej armii, została uwieczniona nowemi jeszcze powodzeniami. *Basza Bagdadu* przełtrafzony codziennym wzrostem jego potęgi, zgromadziwszy 50. tysięcy wojska, oddał go pod komendę *Scheiktwinga* (tegoż samego, który podbił ostatnią rzekę *Basforę*) i kazał mu uderzyć na nieprzyjaciela. *Generał* ten z początku odniósł niejakie korzyści, lecz będąc zabity w własnym namiocie, pociągnął za sobą zniszczenie swojej partyi. Armia jego zostawiona bez wodza, rozbiegła się w różne strony; tysiące żołnierzy częścią od miecza nieprzyjacielskiego, częścią z głodu w puszczach zgineli. *Hajabi* umiał korzystać z tego zwycięstwa, pomnażając znacznie swoje siły, i grozi teraz samemu *Bagdadowi*. *Scheik* ten również jest szczęśliwy w rozszerzaniu opinii nowej religii, iak sławny orężem swoim.

z Petersburga dnia 6 Grudnia.

W roku 1796 w mieście *Totma w Spaso Sumoryńskim* klasztorze, kopiąc fundamenta na budowę nowego kościoła, znaleziono trupnę, a w niej ciało nienaruszone w ubiorze mnicha, który tam w roku 1568 był pochowany. Po ścisłym dochodzeniu przekonano się, iż to ciało było błogosławionego *Feodozego Simorin* założyciela tegoż klasztoru. Synod oznajmił o tym zdarzeniu *Imperatorowi* *Jmci*, a ten ukazem swoim pod d. 28 Września łaskawie ogłosił kazał, co następuje. „Z raportu *Prześ. Synodu*, gdyśmy się zapewnili o odkryciu cudownych zwłoków *Błogosł. Feodozego* znajdujących się w mieście *Totma, Spaso-Sumoryńskim* klasztorze, i gdyśmy się przekonali o szczęśliwym uzdrowieniu osób, którzy się w pełnym zaufaniu do tego Świętego udają, przeto przymiemy odkrycie tych świętych zwłoków za znak istotnych względów na nasz rząd *Pana* zaślępow, wznosząc za tę łaskę gorące do niego modły i dzięki, naszemu zaś świętemu Synodowi zalecamy, aby to cudowne odkrycie, podług przepisów kościoła i Oyców *SS.* do wiadomości wszystkich po całym państwie naszym ogłosił. — Synod postanowił ukaz niniejszy wszędzie

publikować, a uroczystość tego *S.* cudotwórcy na dzień 28 Stycznia naznaczyć.

z Sztokholmu dnia 11. Grudnia.

Wczoraj przybył tu poseł *Rosyjski* baron *de Budberg*. Przyjechał on (iak mówią) z ważnemi zleceniami które wprzód ogłoszone zostały. — Pogłoska wkrótce zebrać się mających stanach państwa, codziennie się bardziej rozszerza. — Kurs wexlowy, przez środki użyte od wyznaczonej kommissyi, spadł na pięć od sta.

Od granic Austriackich dnia 21. Grudnia.

Cesarz *Jmć* postanowił wyjechać na dniu 26. t. m. do *Morawy* dla obejrzenia tamże wojsk *Rosyjskich*. — Załoga *Wiedeńska* jeszcze nieodebrała rozkazu wyruszenia, ieden tylko regiment kawalerii odebrał podobny orдынans. — Osoby które wszelkimi sposobami chcą zgładzić ze świata *Generała Bonaparte*, rozgłaszają teraz, iż sam się zastrzelił z rozpaczą po stracie przyjaciela swego *Gen. Berthier*.

z Brünna dnia 22. Grudnia.

Wojska polikowe *Rosyjskie* stanęły tu w naszym mieście i okolicach jego, *Komendant* jego *Generał en chef Rosenberg* za utrzymywanie w nim przyzwyczajoną otrzymał od *Imperatora* list następujący. „*Mei Panie Generale* infanterii *Rosenberg*. Dowiedziawszy się o stanie powierzonego komendzie *WPana* korpusu, wydałem rozkaz, wszystkim pod jego władzą stojącym szefom regimentów, i komendantom batalionów grenadierów, oświadczenia mojej wdzięczności i dobrej chęci za wprowadzony w służbę porządek stosowny do życzeń moich; żołnierzom zaś rozkazałem wyrazić, iż przekonany jestem o ich nienaruszonej wierności, gorliwości, i miłowie, iakoż zadatku przyszłych ich dzieł bohaterkich w pokonaniu nieprzyjaciół religii i szczęśliwości, które to dzieła dla mnie honor, dla oyczyzny świetność, a dla nich sławę przyniosą. — *Paweł*.

Najnowsze listy od granic *Tureckich* pod d. 9 Grudnia potwierdzają coraz większe rozszerzenia się *Basmana-Oglu*; wyrażają iednak, iż z tego powodu powstała niejaką boiaźnią, aczkolwiek w klasie ludzi handlu bawiących. Za pewną rzecz twierdzą, iż gubernator *Belgradu* *Mustafa* nie jest skłonny do walczenia z *Basmanem-Oglu*. Pośłał on niedawno 700 kies do *Konstantynopola*, i przyrzekł jeszcze raz podobną dać sumę, byleby tylko wolnym go uczyniono od zarzutu i podejrzenia, pod którym zostało, iakoby był w porozumieniu z *Basmanem-Oglu*, i byleby go już więcej nieprzymuszano do prowadzenia z nim wojny.

z Frankfurtu dnia 15. Grudnia.

Francuzi w okolicy naszej znacznie się zgromadzili; mówią, iż ich było do 12,000. za odebraniem iednak wiadomości o zezwoleniu *Rzeszy* na ultimatum *Francuskie*, nazad się cofnęli. Pomimo tego iednak wiele wojska ściągają się do *Moguncyi*, która to twierdza ma być znacznie osadzoną. W przypadku zerwania kongressu, *Gen. Jourdan* miał rozkaz wkroczenia do *Frankonii* i *Szwabii*. — W *Kalabrii* trzęsienie ziemi miało znowu wielkie szkody sprawić. — *Ob. Rudler* bawiący teraz w *Paryżu*, ma wejść iak słychać do ministerium. — *Ministrowie* *Francuscy* oświadczyli w *Rastad*, iż wszczęta we *Włoszech* z *królami Neapolitańskim i Sardyńskim* wojna, żadnego szkodliwego wpływu na negocjacje mieć nie będzie. — Główna kwatery armii *Rzeszy* ma być przeniesiona do *Freyfingen*. Trzynastacie także batalionów wojska mają do kraju *Czeskiego* nad rzekę *Lech* wyruszyć. — *Król Sardyński* z całą swoją familią przewieziony ma być z *Turynu* pod eskortą *Francuską* do zamku w *Chambery*.

z Kolonij dnia 14. Grudnia.

Odbieramy urzędowy raport *Ob. Dufresne* szefa szwadronu, podpisany przez *Generała Jacobé*, iż sławny *Van der Notareszt*owany w *Hollandyi*, znajduje się od dwóch dni w *Cytadeli Antwerpskiej*.

z Moguncyi dnia 18. Grudnia.

Lubo Prawo kontrybucyi wojennej nie jest stosowanym do naszego departamentu, atoli Dyrektoryat postanowił, iż mieszkańcy tego kraju, będą mogli przyjąć służbę w armii wewnętrznej, i w armii *Włoskiej*. Z tego powodu *Administracya Centralna* wydała do mieszkańców *Proklamacyę*, w której uwiadomia ich o tym postanowieniu.

z Rastad dnia 16. Grudnia.

Na onegdajszej Ieslyi. Deputacyi Rzeszy, czytano ostatnią Notę Francuską. Na tę notę nie będzie dana żadna odpowiedź. Deputacya oczekiwać będzie na dalsze tłumaczenie się ministrów pełnomocnych *Francuskich*, względem artykułów indemnizacyi i sekularyzacyi. Zda się, iż wiele członków Deputacyi żądać będzie, ażeby ta okoliczność traktowana była w *Raty-bonie*, i bez przyłożenia się Rządu *Francuskiego*, z przyczyny, iż to samą tylko Rzeszę interesuje.

z Arau dnia 10. Grudnia.

Pięć Regimentów *Szwajcarskich*, które były na żołdzie Króla *Sardyńskiego*, wchodzą w służbę Rzeczypospolitej *Francuskiej*, i znajdują się już w marszu do *Włoch*, dla przyłączenia się do armii *Francuskiej*.

z Lucerny dnia 10 Grudnia.

G. Joubert przyjechał tu wczoraj kurjerem następujące względem wypadków w *Piemontcie* doniesienie, równie jak o złożeniu z tronu króla *Sardyńskiego* z rozkazu Dyrektoryatu *Francuskiego*.— G. Massena przybył tu dla objęcia komendy. G. Schauenburg dowodzić będzie 18000: wojsła polikowego, które *Francya* przez dobrowolny werbunek zaciągnie.

W główny kwaterze w Medyolanie dnia 13. Frimaire (3 Grudnia) roku 7.— Joubert Generał en chef.

Już nakoniec dwór *Turyński* miary swojej dopełnił. Zdjął z siebie maskę, żądał najprzód pewnej zwłoki do wystawienia swego kontyngensu, a w tej samej chwili wysłał wojsko do *Loano* i *Oneglia* dla przyjęcia tamże nieprzyjaciół rządu *Francuskiego*, swego sprzymierzeńca. — Mianuje na najpierwsze w wojsku rangi najzapalczywszych nieprzyjaciół imienia *Francuskiego*, i uzbraja się otwarcie dla grania także roli w koalicji. Oddawna już wiele przestępstw popełnionych zostało, krew republikanów *Francuskich* i *Piemontskich* z rozkazu podstępniego dworu, strumieniami rozlewana była. Rząd *Francuski* miłośnik pokoju, chciał go tagodnymi sposobami na dobrą naprowadzić drogę, i edynym życzeniem jego było, zagoić tak długie wojny bliżny, i nadać *Piemontowi* spokojność przez coraz ścisłejsze związków lkojarzenie; lecz w nadziei swojej zawiedzionym został, dla czego nakazał teraz iednemu z swoich generalów, aby ten zemścił się sławy wielkiego narodu, cofnął zaufanie ku temu dworowi, który tamie traktaty, i zapewnił *Piemontowi* pokoy i szczęście. Te to są powody wniesienia wojsk *Francuskich* do *Piemontu*. — Własność, bezpieczeństwo osobiste, służba boża, doznają wszelkiej opieki. Armia *Piemontska* składa część armii *Francuskiej* we *Włoszech*. Pierwszeństwo w rangach samemu tylko patryotyzmowi i talentom przyznane zostanie. Ci którzy z bronią w ręku opierać się będą wniesieniu wojsk *Francuskich*, iak najsurowiej ścigani być mają.

(podpisano) JOUBERT.

Dnia 15. Grudnia.

Dziennik urzędowy Dyrektoryatu donosi, iż wojsła *Szwajcarska* w służbie Króla *Sardyńskiego* znajdujące się, przypieły kokardę *Helwecką* i połączyły się z wojskiem *Francuskim*. Tenże Dziennik dodaje. „Mówią, iż Król *Sardyński* wyjechał z swoją familią, podług iednych na wyspę *Sardinię*, podług drugich do *Toskanii*. List z *Włoch* pod datą 8 tego miesiąca donosi: Wyprawa przeciwko *Piemontowi* iest rozpoczęta; wojsła *Francuskie* udały się najprzód do *Novara*, iakoby się tam tylko miały przechodzić; lecz z nagle otoczyły *hauptwach* i kofzary; żołnierze *Piemontscy* i znajdujące się tam dwa bataliony *Szwajcarów* poddały się bez oporu; z tamtąd korpus armii posuwał się dalej; spodziewamy się wiadomości o jego do *Turynu* przybyciu. Ta wyprawa polecona iest Generalom *Deffolles* i *Montrichard*.

z Tyrolu dnia 2. Grudnia.

Od kilku dni część stojących w kraju naszym wojsk *Cesarzkich*, udała się do *Werony*.

z Trieštu dnia 5. Grudnia.

Dnia wczorajszego przybył tu statek *Duniski*, który wypłynął z *Ankony* dnia 28. p. m. Podług powieści kapitana tego statku, dwa okręty *Ex-Weneckie* i iedna fregata, mające na sobie wojsko, lecz bez dostatecznej liczby. maytkow, przed kilku dniami puściły się pod żagle z *Ankony*. Mamy wiadomość, iż popłynęły do *Corfu*, ażeby iakimkolwiek bądź sposobem dostarczyć tamtejszej załodze posiłków. — Wiadomość o wzięciu tej wyspy dotąd się nie potwierdza.

z Liworno dnia 2. Grudnia.

Wczoraj przybył tu znowu 5. okrętów *Portugalskich* z wojskami *Neapolitańskimi*. — Nasza załoga *Neapolitańska* iest w wielkiej ołtrożności i boiaźni, gdyż codzień spodziewamy się ataku od *Francuzów*, i dla tego wielu cudzoziemców z miasta wyjechało. Znajdujący się tu emigranci *Francuzcy* bardzo w złym położeniu bydy się poczytują. 5000. wojsła *Francuskiego*, które miało stanąć już w *Pistoja* iest przeznaczone przeciw naszemu miastu, i ma bydy ieszcze przez inne oddziały wzmocnione. Na sz dwór znajduje się w bardzo przykrym położeniu. — Mieszkańcom tutejszym nakazał rząd spokojne sprawowanie się, i zabronił noszenia lasek ze szpadami, tudzież kłiwów rewolucyjnych. Każdy mieszkaniec obowiązany iest dać kwaterę w domu swoim officerom wojsła *Neapolitańskiego*. — Konsul *Francuski* ma zawsze herby przed domem swoim. — Kapr *Francuski* przyprowadził tu w tych dniach okręt *Neapolitański*, i to mu wzbronny nie było. — Do *Sienny* przybyła także iedna kolumna *Neapolitańska* dla załlonienia granic kraioy naszego *W. Xiążęcia*. — W naszym stanowisku znajduje się pod załloną bateriow na lądzie, iedna szebeka *Genueńska*, która ma przeznaczenie do konwoiowania i obrony okrętów kupieckich *Genueńskich*. Fregata *Angielska* wczoraj zbliżyła się do niej i wysłała na szalupie iednego officera wzywając ią do poddania się. Kapitan *Genueński* odpowiedział, iż zostaje pod opieką mocarstwa neutralnego, lecz *Anglicy* nie zważając na to, obiegli statki *Genueńskie*. — Rząd *Toskański* zaręczył iednak iż starać się będzie o ich uwolnienie, i że cały ten wypadek ztąd poszedł, iż *Anglicy* nie umieszcili portu w kapitulacyi, mieli więc pozor do popełnienia tego kroku. — Flotta admirała *Nelson* blokuje teraz *Genue*. — Z szczegółów które się tu rozchodzą o wniesieniu wojsk *Neapolitańskich* w kraie *Rzymskie*, okazuje się, iż Król *Neapolitański* korzystając z przyjaznego położenia swoich granic, tak, iż prawe wojsko iego skrzydło, mogło wyprzedzić iomilami prawe skrzydło *Francuzów*, skierował od *Sora* iedną z swoich kolumnow w tył wojsła *Francuskiego* zajmującego *Terracine*, *Velletri*, i *Albano*, a drugą kolumnę na Xięstwo *Spoletu* dla otoczenia wojsk *Francuskich* znajdujących się w okolicach *Rzymu*; tak dalece, iż *Francuzi* nie chcąc bydy zamkniętymi, cofnęli się iak nayspieszniej, pomykając się w górę *Tybru*, gdy tym czasem iedna z ich dywizyow wstrzymywała *Neapolitańczyków* ze strony *Terni*, dla dania czasu pozostającemu wojsku do przeyscia z bagażami i amunicyą. Pokazuje się ztąd iż Gen: *Championnet* ulkutechnił swoje cofanie z niemniejszą biegłością iako i mężstwem, i że nawet otrzymał znaczne korzyści nad kolumną *Neapolitańską* dążącą do *Terni*. Dwór nasz obrał sobie zwyczajne zimowe mieszkanie w *Pizie*, oddalone tylko odwie mile od *Liworny*. W przypadku wojny z *Francuzami* dwór nasz miałby już z tego miejsca zapewnione schronienie. Papież znajdujący się zawsze u Kartuzow w *Florenyji*, mogłby także wkrótce powrócić do *Rzymu*, gdyby się *Neapolitańczykom* udało państwo iego orężem odzyskać.

z Genui dnia 6. Grudnia.

Czynią się z pośpiechem przygotowania do odporu wszelkiej napaści. Przeprowadzono już wiele artylleryi i amunicyow na różne części naszych granic. Wiele

korpusów wojsła *Liguryjskiego* są w poruszeniu. Jedna część ma się udać do *Spezia*, gdzie się zawsze znajduje Generał *Lapoype*. — Odbieramy tu niektóre szczegóły zdarzeń *Rzymskich*: „W nocy z d. 23. na 24. przybyło do *Rzymu* kilku kurjerow, z wiadomością o pomykaniu się armii *Neapolitańskiej* w pięciu kolumnach. Natychmiast Generał *Championnet* kazał wysłzelić z alarmowej armaty; rozkazał stanąć pod bronią wojsku znajdującemu się w *Rzymie*; zwołał Kommissarzow *Francuskich* i Konsulów dla przedśiewięcia przyzwoitych środków. Dnia 24. wydana była Proklamacya pociągająca do odpowiedzi Duchownych, którzyby się stali winnymi buntowniczych porużeń. Tegoż dnia dowiedziano się, iż wojsła *Neapolitańskie* przedarły się przez stanowiska *Terraciny*, i przeszły *Rieti* i *Terni*; oraz iż *Neapolitańczykowie* wyładowali w *Civita-Vecchia*. Wojsła *Republikantkie* nierównie w mniejszej liczbie, cofały się ku *Rzymowi*. Dnia 25. mocna kolumna wojsk *Neapolitańskich* pod kommandą słamego Króla stanęła w okolicach *Rzymu*. Dniem wprzód Generał *Mack* wezwał Generała *Championnet* do poddania się. Dnia 26. wojsła *Francuskie* wyszły z tej stolicy; wyższy sztab, kommissa i wojsła udały się ku *Ankonie*. Dnia 27. w *Viterbo* ścięto drzewo wolności i zrabowano domy patryotow; przytrzymano wiele wozow z uciekającymi. W *St. Lorenzo* i w *Aquapendente* wszczęła się insurrekcyja. Uciekający patryoci i bagaże *Francuskie* były zatrzymane. Nakoniec Biskup mieyscowy wstrzymał lud od dalszych gwałtowności.

z Roveredo dnia 7. Grudnia.

Listy z kraioy *Rzymskich* pisane wyrażają, iż dwie kolumny wojsła *Neapolitańskiego* które poszły ku *Rzymowi*, zostające pod kommandą słamego Króla, składają się z 30. tysięcy ludzi, a dwie kolumny prawego skrzydła pod kommandą Generała *Mack* z 50. tysięcy. Król wszedł do *Rzymu* z pierwszą kolumną, a Generał *Mack* z drugą kolumną wszedł do *Macerata*, lecz nie donoszą którego dnia.

z Wenecyi dnia 8. Grudnia.

Generał *Xiążę d'Orange* znajduje się tym momencie w *Weronie*. Załoga tego miasta składa się z 12. tysięcy ludzi i liczney artylleryi. Wojsła *Cesarłkie* znajdujące się w byłszych krajach *Weneckich*, utrzymują się zawiśzo spokojnie w swych stanowiskach.

z Medyolanu dnia 7. Grudnia.

Ostatniego Wtorku wielka część wojsk *Francuskich* udała się ztąd bardzo rano drogą ku *Piemontowi* idącą. Przez cały ten dzień bramy były zamknięte, i nikt z miasta wychodzić nie mógł. Nazajutrz dowiedzieliśmy się, iż *Francuzi* weszli już do *Novarra* niedoświadczwszy żadnego oporu. Dnia onegdajszego wieczorem przybył z *Paryża*, Obywatel *Rivaud* kommissarz władzy wykonawczej. Obywatel *Fouché* ambassador przy nasłzey Rzeczypospolitej, zawołany od swego Rządu, wyjechał wczora do *Paryża*. Tegoż dnia po południu Generał kommanderujący *Joubert* udał się ku *Piemontowi*. Dniem przed swoim wyjazdem ogłosił co następuje: Generał kommanderujący przekonany, iż rzetelność i honor, są najpierwzemi wojskowemi cnotami, polega na gorliwości wojsk *Piemontskich* w utrzymywaniu uroczystego przymierza *Piemontu* z narodem *Francuskim*, oświadczając, iż wojsła *Piemontskie* są częścią armii *Francuskiej* we *Włoszech*; przypuszcza ich do walecznych czynow Żołnierzy, któremi dowodzi, i zapewnia los osob, te wojsła składających. A zatym wojsła *Piemontskie* odbierać będą żołd na wzor wojsk *Francuskich*. Ci wszyscy, którzy starać się będą, wzniecić w tym wojsku zamieszanie, i czynić go niegodnym ufności Generała kommanderującego, będą w odpowiedzi za złe skutki wyniknące ztąd mogące, i ukarani zostaną na swoich osobach, na familiach, i na majątkach.

(podpisano) JOUBERT.

Ostatniej nocy gwardye Dyrektoryatu i obydwóch Rad zostały rozbrojone, i załapione przez wojska francuskie. Mówią, iż zamiarem tego postępnku jest przywrócenie rzeczy do stanu, w jakim były ułożone przez Ob. Trouvę. Przystęp i wyjście z Dyrektoryatu i obydwóch Rad są zupełnie zabronionemi. Te publiczne władze były tej nocy w tajemny wydział zgromadzone. Z rozkazu kommissarza Władzy Wykonawczej, aresztowano tu wiele osób, i zapieczetowano miejsce koła konfitycynego. Mniemanie jest powszechne, iż w lada dzień będziemy mieli nową reprezentacyą Narodową i nowe Ciało Prawodawcze. Niemamy jeszcze żadnych dokładnych wiadomości z Piemontu. Podług iednych, wojska Sardyńskie połączyły się na obronę swego monarchy, i miało już zayść kilka utarczek między niemi i wojskiem francuskim. Drugiż zapewniają, iż iedna część tych wojsk przyłączyła się dobrowolnie do wojsk francuskich, i że już w wielu miastach Piemontskich powstała rewolucya.

Dnia 8. Grudnia.

Dowiadujemy się, iż Ob. Rivaud ma sobie najszybciej polecone uskutecznienie rezolucyow Dyrektoryatu Wyk. Rzpłtey francuskiej dnia 4. i 7. Brumaire, które znoszą odmiany w rządzie Cisalpińskim przez Generała Bruue poczynione. Dnia wczorayszego ten kommissarz oddał naszemu Dyrektoryatowi Notę, w której donosi jakie są w tej mierze rzędu francuskiego zamiary. W naszym ministerium nastąpiły niejakie odmiany. Ob. Aranco mianowany jest ministrem skarbowym, Ob. Gambari ministrem sprawiedliwości, a Ob. Visconti ministrem policyi. Z Listow od granic Rzymskich pisanych, dowiadujemy się iż General kommanderujący Championnet wyszedłszy z Rzymu, poszedł ku Città Castellana, i obrał sobie stanowisko w okolicach tego miasta. Mówią, iż ten General zgromadza swoje główne sily między Città di Castello i Ankoną. Gazety nasze pod datem wczorayszym opisują nową bitwę, która zayść miała 1. Grudnia, a w której wojska Neapolitańskie miały być pobite.

Wszystko tu przybiera postać wojenną. Dyrektoryat dwie jeszcze nowe pułbrygady Cisalpińskie zaciąga. Dla czego w 11. Departamentach Rzeczypospolitey zajmujących 3.384.543. dusz, z osob 18. do 26 lat mających, wybranych będzie przez los 9000. rekrutów. przyim oznaczona jest surowa kara na tych którzy się chronić zechcą przed tym zaciągami.

Od granic Włoskich dnia 8. Grudnia.

Wojsko francuskie coraz bardziej ściga się pod Ankonę, opuszczone stanowiską znowu zostały przez nie zajęte. Słychać nawet, iż Neapolitańczycy Rzym już opuścili, i Gen. Rusca iedną ich kolumnę odparł, a drugą inny General francuski pod Terracina pobił. Sam Championnet korzystał z zwycięstwa odniesionego pod Ferno. Armia Neapolitańska cofnęła się do granic, a nad rzeką Tronto oba państwa przedzielać, przyszło do potyczki, w której Neapolitańczycy utracili 38. armat, 3. sztandary, 38. wozow ammunicyjnych, i wielu niewolników. Kommissarze francuscy przy Rzpłtey Rzymskiej Dupont i Bertolio, donieśli o tym polowu francuskiemu w Florency Ob. Reinhard.

Trzęsienie ziemi w Rzymie roku 1798.

Syczeń. — Od początku tego miesiąca widzieliśmy ogromne przygotowania w portach francuskich przeciwko morłkiej potędze Anglikow. Anglia wysła świeże wojska na przytłamienie wzmagającego się pożaru insurrekcyi Irlandzkiej. — Dyrektoryat zakazuje wprowadzania Towarów Angielskich do Francyi. — Dnia 7. — Dyrektoryat odbiera od Jozefa Buonaparte Ambassadorsa Rzeczypospolitey francuskiej w Rzymie uwiadomienie o bezprawnych popelnionych w tym miescie na dniu 28. Grudnia. — W Moguncyi odprawiona jest pierwsza uroczy-

stość zaszczepienia drzewa wolności. — Maniotowie, potomkowie sławnych Spartanow, wysłali do Gen. Buonaparte swego Reprezentanta. — Na mocy Traktatu w Campo Formio zawartego, wojska cesarskie wchodzi dnia 8. do Wenecyi, a 9. do Udine. — Wojska francuskie zbierają się na granice Szwajcaryi. — Dnia 15. Członki Legacyi francuskiej i Deputacyi Rzeszy w Rastad, czynią wzajemną zamianę swoich Plenipotencyow. — 18. Ambassadors Jozef Buonaparte powraca do Paryża z Rzymu. — 22. Rewolucya w Hadze znosząca wszystkie Prowincjonalne władze, tworzącą iedność i nierozdzielność Rzpłtey Batawskiej. — 24. Postanowiony Dyrektoryat Wyk. Rzpłtey Liguryjskiej. — 27. Wojska francuskie zajmują szaniec Reńskie naprzeciwko Mannheimu. — 29. Dyrektoryat Wyk. Rzpłtey francuskiej przyjmuje na publiczney sessyi OOb: Serbelloni, Visconti, i Rangoni Ministrów pełnomocnych Rzpłtey Cisalpińskiej. — W końcu tego miesiąca Rewolucya w kraju Wodzkim. — Poruszenia insurrekcyjne w Szwabii, w Haffyi etc. — Wojska francuskie zamyslaia bombardować fortecę Erenbreislein. — Porta zgromadza swoje sily lądowe i morskie. — Dyrektoryat francuski odbiera wiadomość o zaszley na dniu 17. Grudnia śmierci Ob: Aubert Dubayet Ambassadorsa Rzpłtey francuskiej w Konstantynopolu. — Bassman-Oglu zdobywa twierdzę Sophia.

Luty. — Dnia 8. Gen. Bernadotte Ambassadors Rzpłtey francuskiej przybywa do Wiednia. — 12. Stanisław August Krol Polki schodzi z tego świata w Petersburgu. — 10. Wojska francuskie wkracają do Rzymu. — 15. Gen. kommen: Berthier wstępuje na kapitolium. — 23. Pius VI. po opuszczeniu Wloey stolicy przybywa do Sienny. — 24. Insurrekcyja officerow francuskich w Rzymie.

Marzec. — Dnia 2. rozpoczęły się kroki wojenne w Szwajcaryi. General francuski Schauenburg opanował miasto Soleure. — D. 5. wszedł do Berny. — 9. Rzesza zezwoliła na zasadę pokoju to jest odstąpienie dla Francyi lewego brzegu Renu. — Ciało Prawodawcze Rzpłtey francuskiej potwierdziło Traktat między Francją i Cisalpinami zawarty. — 12. w Irlandyi odkryty został spisek do zrobienia powszechney Rewolucyi dążący. — 10. Parlament zawiesił prawo habeas corpus. — 20. Konstytucya Rzymska w całym kraju przyjęta. — Tegoż dnia audyencyja publiczna w Dyrektoryacie francuskim dla kawalera Angiolini ministra pełnomocnego Xcia Toskanii. — 21. P. Adams prezydent Zjednoczonych Stanow donosi Kongressowi Amerykańskiemu o potrzebie rozpoczęcia krokow nieprzyjacielskich z Francją. — W tym miesiącu rozszerzyły się zaburzenia w Morei.

Kwiecień. — Na początku tego miesiąca cała Irlandya pod prawa wojenne poddana. W tymże czasie wszczął się pożar insurrekcyi w Piemencie. — Dnia 2. na kongresie Rastadzkim zezwolono na zasadę sekularyzacyow. — 12. Ciało Prawodawcze Holwów rozpoczęło swoje sesyje w Aarau. — 13. Rozruchy w Wiedniu z powodu wywieszenia znakow Rzpłtey francuskiej przed domem iey Ambassadorsa Generała Bernadotte. — 26. Podpisany Akt przyłączenia Genewy do Rzpłtey francuskiej. — Wojska francuskie weszły do Zurich. — 29. Publiczna audyencyja w Dyrektoryacie francuskim dla Barona de Stael Ministra pełnomocnego Krola Szwedzkiego, oraz dla Ob. Lupi posła Liguryjskiego, i Ob. Giustiniani posła Rzeczypospolitey Rzymskiej.

May. — Na początku tego miesiąca na rezolucyą Dyrektoryatu francuskiego, iż przepuszczanie przez cieśninę Sundską okrętow z towarami Angielskimi, uważać będzie iako krok nieprzyjacielski z strony Danii, Imperator Rosyjski rozkazał wydać Proklamacyą obwieszczającą, iż wysła swoje flotę do Sundu na protegowanie handlu. — W tymże czasie konfitycya Batawska na zgromadzeniach pierwiastkowych przyjęta. — Dnia 5. Rozpuszczone zgromadzenie konfitycynne, a postanowione Ciało Prawodawcze Rzpłtey Batawskiej. — 6. Nowa konstytucya w Szwajcaryi przyjęta. — 7. Przybył do Londynu Sydney Smith trzynastego dnia po swojej ucieczce z więzienia Paryzkiego. — 9. General Buonaparte przybył z Paryża do Tulonu. — 14. Ratyfikacya Traktatu przymierza i handlu między Rzeplami francuską i Cisalpińską. — 18. Xze Repnin przybył do Berlina. — 19. Flotta francuska wypłynęła z Tulonu.

(Resza potym.)

O B W I E S Z C Z E N I A.

Obwohl die sogenannten Auspielungen durch das Lotteriedict vom 20ten Juny 1794. §. 10. mit Bezug auf das allgemeine Preussische Landrecht Theil I. Tit. 11. §. 547. und Theil II. Tit. 20. §. 248. ausdrücklich bei 50. bis 100. Thaler Strafe, und Entrichtung des doppelten Betrags des durch gezogenen Vortheils verboten worden, so sind dennoch verschiedene Contraventionen bei dem Ober Lotteriegerrichte angezeigt worden. — Damit sich nun Niemand mit der Unwissenheit dieses Verbots entschuldigen möge, so wird daselbe hierdurch öffentlich in Erinnerung gebracht. — Berlin d. 24. Octbr. 1798.

Króla Jmości Pruskiego Sąd Loteryi.

Licytacya Dobr. Z wyroku Kommissyi Bankowej, przez Najjaśniejsze Dwory dwa Cesarzkie i Królewsko-Pruski wyznaczony, w Warszawie agituujący się, za zniesieniem się z Prześwietną Regencyą tutejszą wydanego, Administracya masły krydalney zmarłego Karola Schulza, bywzego Bankiera Warszawskiego, uwiadoma Prześwietną Publiczność, iż dobra mieyskie, tegoż niegdys Ur: Karola Schulza, dziedziczne w Warszawie sytuowane iako to: — Sub Nro podług Taryfyy 590. 599. 600. 643. Dobra mieyskie Tłumackie zwane, które całkiem, lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, sprzedane zostają, mające obforny brukowany dziedzieniec w kwadrat, na około piękną Architekturą, rożnych kamienic zamurowane, i dworkami zabudowane, na przetrzał wyjazd, od Leżna i Bielańskich ulic, oraz z boku od ulicy Długiej, wprost Cichańskiego mające, i sub Nro: 605. zabudowania Pruskie zwane z gruntem dziedzicznym. Niemniej grunta czynszowe, do dziedzictwa possessy Tłumackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni Emphiteuci, mają swoje własne possessye, grunt zaś dziedziczny z którego czynszu, sprzedanym zostanie. Ktore to possessye Numerami następnymi wyszczególniają się 598. Possessya JP. Miłowy po Wagnerze 597. Teyże po Łukaszewskich 592. Possessya Lemańskich wdowy po Nowińskich 591. Sobolewskich 569. Sobubńskich 567. Bestera 568. Kłossa 566. Breynicha 565. Krygłow wdowy 564. Ulmizowoy wdowy 644. Waynowoy wdowy 740. Kłossa po Siedleckich 741. Schulza rymarsza 742. Wężyka. — Także Nro 757. Dworek Dąglowski zwany, na rogu Ulic Leżna i Rymarska zwanych sytuowane, drewniane, i w części z Pruskiego muru składające się. Jako też Nro 1075. 1074. Dworek murowany z zabudowaniami obszernymi i Ogrodkiem, na Ulicy Królewskiej czyli kołkiskim Targu, przy pałacu dawniej Salki zwanym, na gruncie czynszowym Grzybowki zwanym sytuowanym. — Naofiatek Nro 2991. 2950. Magazyn z placem obfornym wychodzącym z Ulicy Solca, do Ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się rożne składki Drzewa i innych Produktow, w tymże są rożne zabudowania mieszkalne, szpichrz, oraz kamieniczka i wozownie murowane. — Tuzież Dworek także na ulicy Solca, naprzeciw tegoż Magazynu od willy sytuowany, murowany z ładem, grunt zaś na którym Magazyn i Dworek murowany są zabudowane, jest czynszowy należny do miasta Starey Warszawy. — Powyższe zamurowania, zabudowania i grunta dziedziczne, za Kommissarzy z Prześwietny Regencyi tutejszey wyznaczonego, sposobem Licytacyi publiczney, za gotowe pieniądze, przez kupującego wylczyć w grubey monecie należne, w Trzech Terminach, w mieyscu murow, domow, i placow do Licytacyi przeznaczonych sprzedane zostają. Pierwszego tego Terminu odprawiać się będzie Licytacya w dniu 1. Marca, drugiego w dniu 1. Maja, a trzeciego i ostatniego, w dniu 1. Lipca. Roku następującego 1799. — Naywięcej przeto dający, po doniesieniu Kommissyi i przez nią kupna zatwierdzeniu, Transakcye nabywcy, z nakazu teyże Kommissyi, przez Administracyą zeznać się wedle Prawa powinne otrzymana. — Donosi przytym Administracya, iż wkrótce wyjdzie, stosowne do niniejszego, lecz oddzielne obwieszczenie, względem dobr ziemskich dziedzicznych, to jest: Młociu i Łomienek z przyległościami, tuzież Woli i Czystego, przy Warszawie, niemniej gruntow Emphiteutycznych na Grochowie, przy Pradze sytuowanych, dotąd do Massy Schultzowskiej należnych, których sprzedaż przez Licytacyą publiczną jest już udeterninowana. — Dan w Warszawie dnia 26. Mca Listopada 1798 Roku.

Karol Schulzowski Prokurator Massy Schultzowskiej mpp. Andrzej Pacyniewicz, Adm. Massy Schultzowskiej mpp. Jan Müller Administrator Massy Schultzowskiej mpp. Jan Trocziński Administrator Massy Schultzowskiej mpp.

Magazyn gospodarki pod Nrem 3041. na Soolcu sytuowany po s.p. Królu Jmci Stanisławie Auguste pozostają, całkiem lub częściami, tuzież Młyn Hydrauliczny zwany, są do naiecia. Ktoby sobie życzył takowe naiać, ma się udać po dalszą informacyą do JP. Tokarskiego Intendenta w Łazienkach mieszkającego.

Das Bielnische Palais am Eingange der Elektoral Gasse ganz oder theilweise, nebst Stallung und Wagen schoppen; ist zu vermieten zu behandelu bey Clemens Bernaux, Mariville gegenüber.

Palac Bieliński na rogu ulicy Elektoralney, w całości lub częściami z słayniami i wozowniami jest do naiecia. Ktoby chciał naiać, niech się uda do Pana Klemensa Bernaux naprzeciwko Marywilu.

Dnia 2. Stycznia roku 1799. i dni następujących, odprawiać się będzie o godzinie 3. po południu przy ulicy Orła zwanej, w kamienicy pod Nrem 802. aukcyja srebrnych i złotych medalow, pierścionkow, zegarkow, tabakierek, srebrnych siolowych i mniejszych lyżek, porcelany, farfurowych naczyń, szkła, miedzi, cyny, miedzian, bielizny, pościeli, meblow, sukien, poizadow, malowań, kupersztachow i innych domowych sprzętow, za gotową zapłatą w grubey srebrney w kraju kurs mającey monecie.